

خشم، پرخاشگری و باورهای غیرمنطقه در نوجوانان

تازه های پژوهش

آذر متین

دانشجوی دکتری روان‌شناسی عمومی

خشم و پرخاشگری نوجوانان یک نگرانی مهم در سال‌های اخیر شده است. به همین خاطر، انجمن‌های آموزش و پرورش و سلامت روان به دنبال بررسی عوامل مرتبط با خشم و پرخاشگری نوجوانان هستند. خشم یک حالت عاطفی است، در صورتی که پرخاشگری شامل هر رفتاری است که قصد آسیب رساندن دارد. شکل‌های مختلف پرخاشگری شامل پرخاشگری جسمانی، کلامی و پرخاشگری غیرمستقیم است. پرخاشگری کلامی و جسمانی رفتارهایی قابل مشاهده‌اند؛ در صورتی که خصومت و پرخاشگری غیرمستقیم و پنهان‌اند و به سختی می‌توان آنها را مشاهده کرد. خشم و پرخاشگری صرف نظر از آسیب‌های جسمانی، پیامدهای طولانی مدتی مانند مشکلات با همسالان، کناره‌گیری از رفتن به مدرسه، رفتارهای ضداجتماعی در آینده و سوء مصرف مواد را شامل می‌شود. گرچه ما درباره پیامدهای منفی خشم و پرخاشگری اطلاعات اندکی داریم، متغیرهایی را که باعث خشم و پرخاشگری در نوجوانی می‌شوند، تا حدودی می‌شناسیم.

نظریه پردازان شناختی مانند بک (۱۹۹۹)، الیس (۱۹۷۷) بندورا (۱۹۸۶) و تافریت (۲۰۰۷) معتقدند که افکار نقش مهمی در شروع خشم و پرخاشگری دارند.

پژوهش حاضر ضمن پرداختن به رابطه بین خشم، خصومت و باورهای غیرمنطقی، باورهایی مانند عدم تحمل ناکامی، بایدها و نبایدها و خودتحقیری را از این نظر که آیا باعث پرخاشگری می‌شوند یا نه، مورد بررسی قرار داده است.

بدین منظور، ۱۳۵ نوجوان دبیرستانی پرسش‌نامه‌های باورهای غیرمنطقی، خشم، خصومت و پرخاشگری را پر کردند. نتایج نشان داد که باور غیرمنطقی، عدم تحمل ناکامی، پرخاشگری جسمانی را پیش‌بینی می‌کنند. جنسیت، رابطه بین شناخت و پرخاشگری را تعدیل نکرد. ■

منبع

Christopher J.Fives. Grace Kong. J.Ryan Fuller. Raymond Digiuseppe Anger, Aggression, and Irrational Beliefs in Adolescents. Cogn Ther (۲۰۱۰)

۳-۹۲۹۳-۰۰۹-۵۱۰۶۰۸۱۰۱۰۰۷ Res DOI